

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžp/1/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012201739
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1012201739.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcu: Lesoochranské zoskupenie VLK občianske združenie, so sídlom v Tulčíku 26, IČO: 31303862, zastúpený advokátkou JUDr. Ivetou Rajtákovou, Advokátska kancelária so sídlom Štúra 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky so sídlom nám. Ľ. Štúra 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 10. júla 2012, č. 6005/2012-1.10 (26/2012 - rozkl.), o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S 20/2012-81 zo dňa 16. novembra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S 20/2012-81 zo dňa 16. novembra 2012 z m e ň u j e tak, že rozhodnutie žalovaného zo dňa 10. júla 2012, č. 6005/2012-1.10 (26/2012 - rozkl.) v spojení s rozhodnutím Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru výkonu štátnej správy č. 2992/2012-2.2 zo dňa 2. apríla 2012 z r u š u j e a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 485,25 € do rúk jeho právnej zástupkyne JUDr. Ivety Rajtákovovej v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 10. júla 2012, č. 6005/2012-1.10 (26/2012 - rozkl.) v spojení s rozhodnutím Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru výkonu štátnej správy č. 2992/2012-2.2 zo dňa 2. apríla 2012, žiadajúc, aby súd zrušil obe rozhodnutia a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a konania mu predchádzajúceho mal preukázané, že žalovaný preskúmaným rozhodnutím potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie o povolení výnimky zo zákazov podľa § 35

ods. 1, písm. a/, f/ zákona č. 543/2002 Z. z., o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochrane prírody alebo zákon č. 543/2002 Z. z.), a to usmrtiť jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíre T., držať ho a prepravovať.

Krajský súd zákonnosť rozhodnutí žalovaného a postup im predchádzajúci preskúmal v intenciách ustanovení § 23 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) v spojení s § 32 ods. 1, 2, s § 33 ods. 1, 2, s § 47 ods. 1, 2, 3 uvedeného zákona a v spojení s ustanovením § 40 ods. 2, 3 zákona o ochrane prírody.

Krajský súd námietku žalobcu, ktorou namietal porušenie jeho procesných práv ako účastníka v správnom konaní, považoval za nedôvodnú. Dospel k právnomu záveru, že žalovaný správny orgán neporušil ustanovenia správneho poriadku a postupoval v súlade s § 33 ods. 2 správneho poriadku, keď dal žalobcovi možnosť vyjadriť sa k podkladom i k spôsobu jeho zistenia (ešte pred rozhodnutím vo veci), pričom mu poskytol primeranú sedemdnňovú lehotu na vyjadrenie sa s tým, že spisový materiál bude sprístupnený k nahliadnutiu u žalovaného v určenom čase. Mal za to, že pokiaľ sa žalobca odvoláva na ustanovenie § 23 správneho poriadku, treba zdôrazniť, že toto ustanovenie je konštruované v súvislosti s nahliadnutím do spisu a ods. 1 tohto ustanovenia jednoznačne predpokladá, aby účastník konania využil aktívne svoje právo nahliadnuť do spisu a v prípade využitia tohto svojho práva má právo robiť si z neho výpisy a odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc ohlasovaní. Uviedol, že žalobcovi bola poskytnutá možnosť nahliadnuť do spisu, on však túto možnosť napriek tomu, že bol zastúpený advokátom, nevyužil, požiadal o zaslanie podkladov poštou a požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa k podkladom. Krajský súd poukázal tiež na to, že správny poriadok nepozná inštitút žiadosti účastníka konania o predĺženie lehoty, umožňuje len, aby účastník požiadal o odpustenie zmeškanej lehoty (§ 28 správneho poriadku). Podľa názoru krajského súdu žalobca nemal právny nárok na predĺženie lehoty na vyjadrenie sa a bol povinný vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia v jemu poskytnutej primeranej sedemdnňovej lehote (§ 27 ods. 1 správneho poriadku), čo neurobil a ani nepožiadaval o odpustenie zmeškanej lehoty. Krajský súd sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, že nie je povinnosťou správneho orgánu zasielať podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku spolu s výzvou na vyjadrenie sa k podkladom automaticky aj samotné podklady, s poukazom na to, že je na účastníkovi konania, aby využil svoje právo nahliadať do spisu a oboznámiť sa s podkladmi, prípadne požiadal pri nahliadnutí do spisu o kópiu tohto spisu.

Ďalej krajský súd poukázal na to, že aj keby správny orgán - žalovaný, dôsledne nerešpektoval § 33 ods. 2 správneho poriadku (čo sa však podľa súdu nestalo), nešlo by v tomto prípade o dôvod spôsobujúci nezákonnosť napadnutého rozhodnutia a to z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie je podľa názoru krajského súdu vecne správne. Konštatoval, že žalovaný správny orgán vykonal dostatočné dokazovanie na udelenie výnimky podľa § 40 ods. 3 písm. c/ zákona o ochrane prírody, vychádzajúc zo stanoviska Štátnej ochrany prírody SR zo dňa 6. marca 2012 a z formuláru - Správy chránenej krajinnnej oblasti T. O. zo dňa 16. februára 2012 ohľadom toho, že výskyt medveďa hnedého je v tomto území zvýšený a o množstve škôd spôsobených medveďmi, s poukazom na čestné vyhlásenia B. C. A. zo dňa 19. decembra 2011 a C. C. zo dňa 27. decembra 2011.

Krajský súd sa nestotožnil ani s druhým dôvodom žaloby o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia. Mal za to, že obidve rozhodnutia žalovaného tak prvostupňové ako aj odvolacie sú riadne odôvodnené v zmysle požiadaviek podľa § 47 ods. 2 a 3 správneho poriadku, pričom žalovaný vykonal riadne dokazovanie.

Krajský súd dospievajúc k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi nepriznal náhradu tohto konania a úspešnému žalovanému náhrada trov konania nevznikla.

Proti uvedenému rozsudku sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, napadnuté rozhodnutie žalovaného aj prvostupňového správneho orgánu zruší, vec vráti žalovanému na ďalšie konanie a súčasne si uplatnil náhradu trov konania v celkovej výške 647 eur.

V dôvodoch odvolania žalobca uviedol, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa považuje za nesprávny z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2, písm. b/, d/ a f/ O.s.p. - konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa dospel na základe

vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Dôvodil, že súd prvého stupňa nezaujal žiadne stanovisko k žalobnej námietke, ktorou namietal, že prvostupňový správny orgán pochybil, keď vykonal akési hromadné oboznamovanie sa s podkladmi rozhodnutia v 21 konaniach naraz. Tvrdil, že naďalej trvá na tom, že vo viacerých správnych konaniach nie je možné vykonať akési hromadné oboznamovanie sa s podkladmi rozhodnutia.

Nesúhlasil s právnym záverom prvostupňového súdu o neporušení § 33 ods. 2 správneho poriadku žalovaným. Dôvodil, že svojím obsahom a dôsledkami nielen obchádza, ale aj priamo popiera základné pravidlá správneho konania ustanovené v § 3 správneho poriadku. Poukázal na to, že aplikácia ustanovení správneho poriadku postupom a rozhodnutiami prvostupňového správneho orgánu a aj žalovaného tak, ako si ju osvojil vo svojom rozhodnutí súd prvého stupňa, je celkom v zjavnom rozpore s výslovným textom, ale aj zmyslom a účelom ustanovenia 3 ods. 2 správneho poriadku, ktorý ukladá správnym orgánom povinnosť postupovať v úzkej súčinnosti s účastníkom konania.

S poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 33 ods. 2, v spojení s § 32 ods. 2, s § 19 ods. 3 uviedol, že je nepochybné, že svojím podaním - žiadosťou o zaslanie spisu obsahujúceho podklady rozhodnutia, prejavil aktívny záujem využiť svoje právo podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, spôsobu ich zistenia a navrhnúť ich doplnenie so znalosťou týchto podkladov, čím zvolil najhospodárnejší a najefektívnejší spôsob, ktorým by mohol získať vedomosti o podkladoch rozhodnutia a ich obsahu.

Nesúhlasil s právnou úvahou, na základe ktorej súd prvého stupňa dospel k záveru, že jeho právo na zaslanie kópie spisu bolo podmienené využitím jeho práva na nazretie do spisu podľa § 23 ods. 1 správneho poriadku. Súčasne poukázal na to, že zrejme ušlo súdu prvého stupňa, že do vydania prvostupňového rozhodnutia občianske združenie nebolo v konaní zastúpené advokátkou. Výslovil názor, že bez ohľadu na to, či bol alebo nebol zastúpený advokátom, bol postup prvostupňového orgánu a aj žalovaného nezákonný. Namietal, že správnymi orgánmi, ale aj súdom prvého stupňa prijatý právny názor je v rozpore so zákonnými ustanoveniami, na ktoré poukazoval a súčasne citoval. Tvrdil, že hospodárnosť konania nemožno charakterizovať jednostranne len ako hospodárnosť na strane správnych orgánov, ale ako hospodárnosť vo vzťahu k trovám konania vo všeobecnosti. Zastával názor, že je nepochybné, že správny orgán nie je oprávnený zvoliť taký postup v konaní, ktorý by nútil účastníka konania k vynakladaniu trov konania, ktoré sú celkom zjavne neprimerane vysoké. Poukázal na to, že postupom, ktorým v konaní uplatňoval právo tým, že žiadal o zaslanie kópií spisu, neznižoval svoje trovy na úkor správneho orgánu, keďže za vyhotovenie kópií spisu by bol správnemu orgánu povinný uhradiť vecné náklady.

Žalobca vo vzťahu k žalobnej námietke, ktorou namietal, že postupom prvostupňového správneho orgánu, keď rozhodol predtým, než by mu doručil žiadanú kópiu obsahu spisu, mu odňal právo účastníka konania, uviedol že z ustanovenia § 27 ods. 1 správneho poriadku, ktoré citoval, nevyplýva, že by správny orgán stanovenú lehotu nemohol zmeniť alebo predložiť, keďže ustanovenie lehoty na vyjadrenie k podkladom rozhodnutia bolo plne v kompetencii správneho orgánu. Nesúhlasil s argumentáciou súdu prvého stupňa opierajúcu sa o právnu úpravu v § 28 ods. 1 správneho poriadku, v ktorej súvislosti poukázal na ustálenú prax správnych orgánov a názory odbornej literatúry (napr. SOBIHARD, J: Komentár k Správnemu poriadku 71/1967 Zb., 2004)

Žalobca nesúhlasil ani s argumentáciou súdu prvého stupňa, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je vecne správne. Poukázal na právnu úpravu ustanovenú v paragrafe 40 ods. 1, 3 v spojení s § 47 ods. 3, prílohy č. 4 Vyhlášky č. 24/2003 Z. z., ktorú citoval. Dôvodil, že pokiaľ by žalovaný (zrejme prvostupňový správny orgán) vykonal dokazovanie tak, ako to uviedol súd prvého stupňa, čo sa nestalo, mal mu dať možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia. Ďalej namietal, že síce prvostupňový správny orgán vymenúva podklady rozhodnutia, avšak neuvádza, aké konkrétne závery vo vzťahu ku konkrétnej situácii z týchto podkladov vyplývajú, ako vyhodnotil dôvodnosť udelenia výnimky, so zreteľom na neexistenciu alternatívy, či vyhodnotil pravdepodobnosť, že udelenie výnimky povedie k zamýšľanému cieľu a či stretý medveďa hnedého s obyvateľmi sú prejavom nebezpečného správania určitých konkrétnych jedincov alebo k nim dochádza v prirodzenom prostredí (biotope medveďa hnedého), keď žiadne takéto závery, skutkové ani právne úvahy prvostupňové rozhodnutie, ale ani rozhodnutie žalovaného neobsahuje.

Tvrdil, že so zreteľom na dôvody uvedené v odvolaní je potom rozhodnutie súdu prvého stupňa nielen

výsledkom nesprávneho skutkového a právneho posúdenia súdu, ale absentuje v ňom aj zrozumiteľné a pochopiteľné odôvodnenie názoru súdu prvého stupňa, že rozhodnutia oboch správnych orgánov sú bez zreteľa na nesprávnosť postupu, ktorý im predchádzal, správne. Záverom doplnil, že nie je možné stotožniť sa ani s tou časťou odôvodnenia súdu prvého stupňa, kedy pripúšťaj hypoteticky, že postup správneho orgánu prvého stupňa a žalovaného pri „oboznamovaní s podkladmi rozhodnutia“ nebol zákonný, neovplyvnilo vecnú správnosť rozhodnutia. Namietal, že ani prvostupňový súd ani správne orgány nie sú oprávnené pri posudzovaní vecnej správnosti rozhodnutia púšťať sa do hypotéz, aký dôsledok na zistenie skutočného stavu veci, by mohlo mať vyjadrenie žalobcu k podkladom rozhodnutia, keby mu správny orgán prvého stupňa neuprel možnosť reálne právo vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, k spôsobu jeho zistenia a navrhnúť jeho doplnenie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť. Nesúhlasil s odvolacími dôvodmi žalobcu uvedenými v jeho odvolaní. Trval na vecnej a právnej správnosti a dôvodnosti preskúmaného rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s §§ 212 a nasl.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a § 211 ods. 2), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a následne ich zrušenia. Žalovaný preskúmaným rozhodnutím potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, ktorým prvostupňový správny orgán povolil výnimku zo zákazov ustanovených § 35 ods. 1, písm. a/, f/ zákona č. 543/2002 Z. z., výnimkou sa povolilo žiadateľovi usmrtiť - odstreliť - jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíre T., držať ho a prepravovať. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konanie im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný rozhodol s konečnou platnosťou o udelení výnimky zo zákazov ustanovených v § 35 ods.1, písm. a/ a f/ zákona č. 543/2002 Z. z., ktorou sa žiadateľovi povolilo usmrtiť jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri T..

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov §§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne

uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.(§ 245 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd na základe skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis mal v danej veci preukázané, že Slovenský poľovnícky zväz, Poľovnícke združenie T. na Ministerstvo životného prostredia SR, odbor ochrany prírody a krajiny podal žiadosť zo dňa 1. decembra 2011, ktorou žiadal o povolenie výnimky v zmysle § 40 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z. z. zo zákazu uvedeného v § 35 ods. 1 písm. a/ tohto zákona na usmrtenie chráneného živočicha - medveďa hnedého - 1 kus, v rámci regulačného lovu v roku 2012. Svoju žiadosť odôvodnil zvýšeným stavom tohto druhu zveri v ich poľovnom revíri ako aj v susedných poľovných revíroch, škodami na poľnohospodárskych kultúrach, ale aj opakujúcimi sa stretmi človeka s týmto druhom zveri. Tvrdil, že na základe jarného sčítania, zisťovania stavov zvery v predchádzajúcich rokoch a po vykonaní korektúry početných stavov medveďov s ohľadom nastaviť v okolitých revíroch, ale hlavne na základe celoročného pozorovania boli zistené tieto stavy: stály výskyt - 1 medveď asi 4 až 5 ročný o hmotnosti 120 a 150 kg, 1 medvedica vodiaca + 2 kusy medveďat, 1 medveď o hmotnosti asi 100 kg; prechodný výskyt - 1 medveď - samec asi 20 ročný o hmotnosti 250 kg +, 1 a 2 kusy medveďa o hmotnosti do 80 kg; na území PR T. sú dokumentované 2 zimné brlohy medveďa hnedého. Uviedol, že zvýšená početnosť medvedej populácie nepriamo vplýva aj na stres raticovej zveri, ktorá je vytláčaná z lokalít celoročným výskytom medveďa a koncentruje sa v lokalitách, kde to nie je žiaduce; v PR T. bol za obdobie predchádzajúcich rokov povolený lov medveďa hnedého v roku 2008 a medveď hnedý nebol ulovený.

Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, odbor výkonu štátnej správy ako príslušný správny orgán prvého stupňa o žiadosti žiadateľa - Slovenský poľovnícky zväz, Poľovnícke združenie T., o povolenie výnimky zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z. rozhodol rozhodnutím č. 2992/2012-2.2 zo dňa 2. apríla 2012 tak, že povolil výnimku zo zákazov ustanovených § 35 ods. 1, písm. a/, f/ zákona č. 543/2002 Z. z., výnimkou sa povolilo žiadateľovi usmrtiť - odstreliť - jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíre T., držať ho a prepravovať a súčasne určil podmienky rozhodnutia v zmysle § 82 ods. 12 zákona. Podkladmi pre jeho rozhodnutie boli stanovisko Štátnej ochrany prírody SR zo dňa 6. marca 2012, formulár - Správy chránenej krajinnnej oblasti Horná Orava zo dňa 16. februára 2012 a čestné vyhlásenia B. C. A. zo dňa 19. decembra 2011 a C. C. zo dňa 27. decembra 2011. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že ministerstvo považovalo vydanie výnimky v súlade s § 40 ods. 3 písm. c/ zákona o ochrane prírody; správny orgán prvého stupňa konštatoval, že poľovnícky revír T. sa nachádza v 1. až 3. stupni ochrany, v revíri je vysoký stav medvedej populácie hlavne mladých jedincov, sú časté strety občanov priľahlých obcí, v poslednom období dochádza k navštevovaniu odpadových miest jedincami medveďa hnedého, Obec T. získala v rámci opatrení Ministerstva životného prostredia SR na elimináciu stretov s medveďmi kontajner na odpad s ochranou proti vniknutiu zverí do jeho obsahu, tento bude umiestnený v lokalite Poľany, kde sa nachádza zhruba 200 rekreačných chát, z charakteru poľovného revíru ako aj miesta možného ohrozenia občanov bolo možné vo výrokovvej časti rozhodnutia určiť, že pre postriežku je určenou lokalitou v poľovnom revíri T. lokalita Hrdoš a Poľany, povolenie výnimky na usmrtenie medveďa v tejto lokalite je teda možné považovať na riešenie preventívneho charakteru, ktoré je v záujme ochrany a bezpečnosti obyvateľov tak, ako to vyžaduje § 40 ods. 3 písm. c/ uvedeného zákona.

Na základe rozkladu podaného žalobcom proti uvedenému rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa žalovaný správny orgán preskúmaným rozhodnutím zo dňa 10. júla 2012, č. 6005/2012-1.10 26/2012 - rozkl.) rozhodol tak, že rozklad žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalovaný sa v podstate stotožnil so skutkovými zisteniami a právnym záverom prvostupňového správneho orgánu.

Odvolací súd ďalej zistil, že Štátna ochrana prírody Slovenskej republiky na žiadosť Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky o zaslanie stanoviska k žiadosti žiadateľa odpovedala listom zo dňa 6. marca 2012. Vo svojom stanovisku okrem iného uviedla v bode 3/ - zásady zásahu do populácie, že aj napriek žiadostiam o odstrel jedincov vyššej váhovej kategórie odporúča elimináciu jedincov odstrelom len do kategórie 100 kilogramov, resp. šírka prednej laby nepresahuje 12 cm a zároveň dĺžka zadné laby nepresahuje 21 cm. Konštatovala, že aj napriek uvedeným skutočnostiam v žiadostiach o povolenie výnimky nespochybňuje tvrdenie žiadateľa a vznikajúcich problematických situáciách s

predmetným jedincom medveďa v lokalitách a v prípade vzniku nadmerných škôd a bezprostrednom ohrození človeka je pripravená operatívne pristúpiť k prehodnoteniu návrhov na stanovenie podmienok na povoľovanie výnimiek z podmienok ochrany chráneného druhu živočícha okamžite po nahlásení vzniknutej situácie, prípadne napomôcť pri riešení ďalších ochranných opatrení. Upozornila na obťažnosť navrhovania výnimiek na usmrtenie chráneného živočícha podľa zákona 543/2002 Z. z. a z uvedeného dôvodu navrhovala prijímať na posúdenie len kompletne žiadosti spĺňajúce kritéria - žiadosť v predpísanej forme, zdôvodnenie potreby vydania výnimky, potvrdenia miestne príslušných orgánov ochrany prírody o vzniknutých škodách, relevantné potvrdenia osôb, resp. úradov životného prostredia a o pravidelných nebezpečných stretoch, relevantnú formu monitoringu pohybu alebo synantropizácie jedincov medveďa. Podkladom stanoviska Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky bolo stanovisko Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky Správa chránenej krajiny oblasti Horná Orava zo dňa 16. februára 2012, ktorá k žiadosti pre poľovnícky subjekt Poľovnícke združenie T. na stanovenie podmienok na povoľovanie výnimiek z podmienok ochrany chráneného druhu živočícha medveďa hnedého v roku 2012 uviedla okrem iného, že vzhľadom na vysokú početnosť medveďov a možnosť konfliktov s obyvateľstvom ako aj následných rizík pri predchádzaní závažných škôd doporučuje povoliť v roku 2012 výnimku zo zákazov na regulačný odstrel jedného ks. medveďa hnedého do 150 kg, súhlasí s regulačným odstreľom jedného ks. medveďa do 150 kg v navrhovaných lokalitách miesta lovu T. -k. ú. T., D. - k.ú. T., v prvom stupni ochrany a navrhuje uskutočniť spôsobu odstreľu do 30. novembra lov poslieďkou, postriežkou a vnadením, do 15. decembra len postriežkou.

Z čestných vyhlásení B. C. A. zo dňa 19. decembra 2011 a C. C. zo dňa 27. decembra 2011, ktoré predložil žiadateľ - Poľovnícke združenie T., odvolací súd zistil, že označené fyzické osoby potvrdili stret s medveďom v lese k.ú. T..

Odvolací súd z administratívneho spisu súčasne zistil, že Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, odbor výkonu štátnej správy oznámilo listom zo dňa 9. marca 2012 účastníkom konania - žiadateľovi SPZ PZ T. a žalobcovi - Lesoochranárske zoskupenie VLK, že v konaní vo veci žiadostí poľovníckych subjektov o povolenie usmrtiť chráneného živočícha zhromaždilo rozhodujúce podklady na vydanie rozhodnutí v označených konaniach t. j. uvedeným dňom bolo ukončené zisťovanie stavu vecí a obstaranie podkladov s poučením, že účastník konania má právo sa s podkladmi na vydanie rozhodnutí oboznámiť a následne sa k nim vyjadriť pred vydaním rozhodnutia v lehote 7 dní odo dňa doručenia výzvy písomne alebo osobne denne od 8:30 do 13:00 hod. na odbore výkonu štátnej správy MŽP SR. V záhlaví listu sú uvedené sp. zn. správnych konaní č.: 2992/2012 - 2.2, 307 0/2012 - 2.2, 3071/2012 - 2.2, 3139/2012 - 2.2, 3234/2012 - 2.2, 3238/2012 - 2.2, 3240 - 2012 - 2.2, 3438/2012 - 2.2, 3439/2012 - 2.2, 3440/2012 - 2.2, 3479/2012 - 2.2, 3563/2012 - 2.2, 3724/2012 - 2.2, 3822/2012 - 2.2, 4093/2012 - 2.2, 4128 /2012 - 2.2, 4129/2012 - 2.2, 4155/2012 - 2.2, 4182/2012 - 2.2, 4383/2012 - 2.2, 4525/2012 - 2.2. Uvedená výzva bola žalobcovi doručená 14. marca 2012, načo žalobca listom zo dňa 23. marca 2012 požiadal Ministerstvo životného prostredia SR o zaslanie podkladov rozhodnutia a o predĺženia lehoty na vyjadrenie v konaniach spisových značiek vyššie uvedených.

Podľa § 1 ods.1 zákona č. 543/2002 Z. z. tento zákon upravuje pôsobnosť orgánov štátnej správy a obcí, ako aj práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb pri ochrane prírody a krajiny s cieľom prispieť k zachovaniu rozmanitosti podmienok a foriem života na Zemi, utvárať podmienky na trvalé udržiavanie, obnovovanie a racionálne využívanie prírodných zdrojov (§ 7 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí), záchranu prírodného dedičstva, Čl. 2 Dohovoru o ochrane svetového kultúrneho a prírodného dedičstva (oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí č. 159/1991 Zb.), charakteristického vzhľadu krajiny a na dosiahnutie a udržanie ekologickej stability (§ 4 zákona č. 17/1992 Zb.).

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z. ochranou prírody a krajiny podľa tohto zákona sa rozumie obmedzovanie zásahov, ktoré môžu ohroziť, poškodiť alebo zničiť podmienky a formy života, prírodné dedičstvo, vzhľad krajiny, znížiť jej ekologickú stabilitu, ako aj odstraňovanie následkov takých zásahov. Ochranou prírody sa rozumie aj starostlivosť o ekosystémy (§ 3 zákona č. 17/1992 Zb.).

Podľa § 35 ods. 1, zákona č. 543/2002 Z. z. chráneného živočícha je zakázané: a) úmyselne odchyťvať alebo usmrcovať v jeho prirodzenom areáli vo voľnej prírode, b) úmyselne rušiť, najmä v období

rozmnožovania, výchovy mláďat, zimného spánku alebo sťahovania, c) úmyselne poškodzovať, ničiť alebo zbierať jeho vajcia vo voľnej prírode, d) poškodzovať alebo ničiť miesta jeho rozmnožovania alebo odpočinku, e) medzidruhovo krížiť, f) držať, prepravovať, predávať, vymieňať alebo ponúkať na predaj alebo výmenu.

Podľa § 40 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 543/2002 Z. z. zákaz činnosti vo vzťahu k chráneným druhom, vybraným druhom rastlín a vybraným druhom živočíchov (§ 34 až 38) neplatí, ak orgán ochrany prírody, ktorý je príslušný na povolenie výnimky, vopred písomne určí, že činnosť je potrebná na zabezpečenie starostlivosti o chránené druhy, vybrané druhy rastlín, vybrané druhy živočíchov alebo ich biotopy; ustanovenia odsekov 2 a 4 sa použijú rovnako. Zákaz činnosti podľa § 34 ods. 1 písm. a/ (zákaz vykopávať alebo ničiť chránenú rastlinu), § 35 ods. 1 písm. d/ a ods. 2 písm. d/ neplatí, ak ide o činnosť súvisiacu s vykonávaním činnosti, ktorá a) bola povolená v rámci územnej ochrany orgánom ochrany prírody, pričom sa v konaní preukázalo, že činnosť nebude mať negatívny vplyv na populáciu dotknutého druhu a zároveň b) na základe výsledku posudzovania vplyvov podľa osobitného predpisu nebude mať negatívny vplyv na predmet ochrany dotknutého územia a v prípade územia podľa § 28 ani na priaznivý stav predmetu jeho ochrany.

Orgán ochrany prírody môže v odôvodnených prípadoch povoliť výnimku z podmienok ochrany chránených druhov, vybraných druhov rastlín a vybraných druhov živočíchov, a to len v prípade, že neexistuje iná alternatíva a výnimka neohrozí zachovanie populácií dotknutých druhov; ak ide o druhy vtákov a vybrané druhy živočíchov uvedené v osobitnom predpise, výnimku na ich lov povoľuje ministerstvo pôdohospodárstva.

Výnimku podľa odseku 2 možno povoliť a) v záujme ochrany dotknutých druhov alebo ochrany prírodných biotopov, b) pri predchádzaní závažných škôd na úrode, hospodárskych zvieratách, lesoch, chove rýb, vodnom hospodárstve a ak sa výnimka nevzťahuje na druhy voľne žijúcich vtákov, aj pri predchádzaní závažných škôd na inom type majetku, c) v záujme verejného zdravia alebo verejnej bezpečnosti ľudí a ak sa výnimka nevzťahuje na druhy voľne žijúcich vtákov, aj v záujme iných nevyhnutných dôvodov vyššieho verejného záujmu vrátane tých, ktoré majú sociálny alebo hospodársky charakter a tých ktoré majú priaznivé dôsledky zásadného významu na životné prostredie, d) na účely výskumu a vzdelávania, obnovy populácie dotknutých druhov a ich navrátenia do biotopov alebo na ich pestovanie alebo chov v ľudskej opatere nevyhnutný na tieto účely, e) na odber, odchyt alebo držbu jedincov v malom počte za prísne kontrolovaných podmienok, na selektívnom základe a v obmedzenom rozsahu.

Rozhodnutie o povolení výnimky podľa odseku 2 obsahuje a) určenie dotknutých druhov, pre ktoré platí výnimka, b) prostriedky, zariadenia alebo metódy povolené na odber, odchyt alebo usmrčovanie dotknutých druhov, c) podmienky možného rizika a časové a miestne okolnosti, za ktorých možno vykonávať činnosť povolenú výnimkou, d) spôsob kontroly plnenia podmienok výnimky, e) ďalšie podmienky výkonu činnosti povolenej výnimkou určené podľa § 82 ods. 12.

Podľa § 81 ods. 1, 2, zákona č. 543/2002 Z. z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správny poriadok) ak tento zákon neustanovuje inak.

Všeobecné predpisy o správnom konaní s výnimkou ustanovení o miestnej príslušnosti sa nevzťahujú na a) vydanie vyjadrenia podľa § 9, b) vydanie súhlasu podľa § 24 ods. 20, c) vydanie odborného stanoviska podľa § 28 ods. 4, d) určenie činnosti podľa § 29 písm. c/ a § 40 ods. 1, e) určenie ďalšieho nakladania s chránenými živočíchmi podľa § 35 ods. 6, f) vydanie potvrdenia o oznámení nálezu chráneného nerastu alebo chránenej skameneliny podľa § 38 ods. 4, g) vydanie oprávnenia na odber chránených nerastov a chránených skamenelín podľa § 38 ods. 6, h) určenie lehoty podľa § 44 ods. 13 a na určenie kompetencie podľa § 67 písm. i/, i) určenie záchytného strediska podľa § 45 ods. 10, j) vydanie súhlasu podľa § 52 ods. 3 a § 62 ods. 4, k) konanie o zápise odborne spôsobilej osoby do zoznamu podľa § 55 a konanie o jej vyškrtnutí z tohto zoznamu, l) rozhodovanie v pochybnostiach, či ide o nepôvodný druh [§ 65 ods. 1 písm. i)], m) konanie podľa § 71 ods. 5, n) konanie o zápise člena stráže prírody do zoznamu členov stráže prírody podľa § 73 a konanie o jeho vyškrtnutí z tohto zoznamu podľa § 78, o) konanie o náhrade škody podľa § 97 až 102.

Podľa § 82 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z. z. účastníkom konania o vydanie súhlasu alebo povolenie výnimky je v prípadoch uvedených v odseku 2 len žiadateľ, ak tento zákon neustanovuje inak. Účastníkom konania o vydanie súhlasu na zriadenie zoologickej záhrady je aj obec, v ktorej katastrálnom území je alebo má byť zoologická záhrada umiestnená. Účastníkom konania podľa tohto zákona je aj fyzická osoba, občianska iniciatíva 113a) alebo právnická osoba, ktorej toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu. 113b) Združenie s právnou subjektivitou, 114) ktorého predmetom činnosti najmenej jeden rok je ochrana prírody a krajiny (§ 2 ods. 1), a ktoré podalo predbežnú žiadosť o účasťníctvo podľa odseku 6, je účastníkom konania, pokiaľ mu to postavenie nevyplyva už z predchádzajúcej vety, ak písomne alebo elektronicky potvrdilo svoj záujem byť účastníkom v začatom správnom konaní; potvrdenie musí byť doručené príslušnému orgánu ochrany prírody v lehote na to určenej týmto orgánom a zverejnenej spolu s informáciou o začatí tohto konania ako konania, v ktorom môžu byť dotknuté záujmy ochrany prírody a krajiny chránené týmto zákonom, podľa odseku 7.

Podľa § 3 ods. 1, 2 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 33 ods. 1, 2 správneho poriadku účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke. Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v preskúmanej veci dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán v predmetnej veci náležite nepostupoval v zmysle citovaných právnych noriem, vo veci si nezadovážil dostatok skutkových okolností relevantných pre vydanie rozhodnutia, riadne nezistil skutočný stav veci a v konaní nepostupoval v súčinnosti s účastníkom konania - žalobcom, čím v konaní sa dopustil takej vady, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia, v dôsledku čoho rozhodol vo veci predčasne, ktoré pochybenia neodstránil ani žalovaný v odvolacom správnom konaní, majúce za následok nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia, a preto súd prvého stupňa nerozhodol v súlade so zákonom, keď žalobu zamietol.

Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu podkladom pre rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu na udelenie výnimky podľa § 40 ods. 3 písm. c/ zákona o ochrane prírody boli najmä stanovisko Štátnej ochrany prírody SR zo dňa 6. marca 2012 a stanovisko Správy chránenej krajinskej oblasti Horná Orava zo dňa 16. februára 2012. Štátna ochrana prírody Slovenskej republiky vo svojom stanovisku k žiadosti žiadateľa konštatovala, že aj napriek uvedeným skutočnostiam v žiadostiach o povolenie výnimky nespochybňuje tvrdenie žiadateľa o vznikajúcich problematických situáciách s predmetným jedincom medveďa v lokalitách a upriamila pozornosť na obťažnosť navrhovania výnimiek na usmrtenie chráneného živočicha podľa zákona 543/2002 Z. z. a z uvedeného dôvodu navrhovala prijímať na posúdenie len kompletné žiadosti spĺňajúce kritéria - žiadosť v

predpísanej forme, zdôvodnenie potreby vydania výnimky, potvrdenia miestne príslušných orgánov ochrany prírody o vzniknutých škodách, relevantné potvrdenia osôb, resp. úradov životného prostredia a o pravidelných nebezpečných stretoch, relevantnú formu monitoringu pohybu alebo synantropizácie jedincov medveďa.

Z administratívneho spisu však nevyplýva preukázanie skutočností tvrdených žiadateľom v jeho žiadosti odôvodňujúcich potrebu vydania výnimky na odstrel medveďa hnedého, keď žiadateľ so žiadosťou a ani dodatočne nepredložil podklady, ktorými by preukázal zvýšený stav tohto druhu zveri v ich poľovnom revíri ako aj v susedných poľovných revíroch, škody na poľnohospodárskych kultúrach a opakujúce sa strety človeka s týmto druhom zveri, keďže v priebehu správneho konania ako dôkaz predložil len čestné prehlásenia dvoch fyzických osôb potvrdzujúcich ich osobný stret s medveďom, avšak aj z ich čestných prehlásení vyplýva, že k stretu došlo v lese bez ďalšej špecifikácie miesta, čo možno považovať za prirodzené prostredie tohto druhu zveri. Štátna ochrana prírody SR vo svojom stanovisku súčasne uviedla v bode 3/ - zásady zásahu do populácie, že aj napriek žiadostiam o odstrel jedincov vyššej váhovej kategórie odporúča elimináciu jedincov odstrelom len do kategórie 100 kilogramov, resp. šírka prednej laby nepresahuje 12 cm a zároveň dĺžka zadnej laby nepresahuje 21 cm, ktorá skutočnosť bola zohľadnená v podmienkach rozhodnutia v zmysle § 82 ods.12 zákona.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov v preskúmvanej veci si nezadovážili dostatok skutkových okolností pre vydanie rozhodnutia a vo veci nezistili skutočný stav ako základnú materiálnu podmienku pre posúdenia dôvodnosti žiadosti žiadateľa - Slovenský poľovnícky zväz, Poľovnícke združenie T., ktorou žiadal o povolenie výnimky v zmysle § 40 ods. 2 zákona č. 543/2005 Z. z. zo zákazu uvedeného v § 35 ods. 1 písm. a/ tohto zákona na usmrtenie chráneného živočícha - medveďa hnedého - 1 kus, v rámci regulačného lovu v roku 2012.

Správny orgán správnom konaní o povolenie výnimky podľa § 40 ods. 2, 3 zákona č. 543/2002 Z. z. v zmysle § 81 ods. 1 uvedeného zákona postupuje podľa ustanovení správneho poriadku, a preto povinnosťou prvostupňového správneho orgánu bolo v predmetnom konaní zistiť skutočný stav vo veci a pritom postupovať v súčinnosti s účastníkom tohto konania - žalobcom. Inštitút súčinnosti je ustanovený na viacerých miestach správneho poriadku (3 ods. 2, § 33 ods. 2, § 56) a vyjadruje vzájomnú jednotu práv a povinností. Účastník správneho konania má nielen právo navrhnúť dôkazy, ale na potvrdenie správnosti svojho tvrdenia má súčasne aj povinnosť dôkazy správnomu orgánu predkladať, nesplnenie tejto povinnosti má za následok neunesenie jeho dôkaznej povinnosti podmienajúcej výsledok konania. Nesplnenie si tejto povinnosti však nezabavuje správny orgán zistiť vo veci skutočný stav, keďže túto povinnosť správnomu orgánu ukladá zákonodarca v ustanovení § 32 ods.1 správneho poriadku. Správny orgán zabezpečuje zisťovanie skutkových okolností z úradnej povinnosti a postupuje v súlade so správnym poriadkom aj keď účastník správneho orgánu je nečinný a správnomu orgánu nenavrhuje alebo nepredkladá žiadne dôkazy a k veci samej sa žiadnym spôsobom nevyjadruje. Účastník má právo vyjadrovať sa k podkladom v ktoromkoľvek štádiu konania. Môže sa vyjadriť k jednotlivým dôkazom i k celkovému spôsobu prípravy podkladov, môže sa vyjadriť k otázkam skutkovým i právnym. Zmyslom takto široko koncipovaného oprávnenia je predísť neskorším možným námietkam účastníka, ktoré by mohli viesť k prietahom v konaní alebo iným komplikáciám. Správny orgán v konaní môže pokračovať a teda vydať rozhodnutie, ak účastník sa svojho práva na vyjadrenie výslovne vzdá, alebo ostane nečinný. Pokiaľ správny orgán vydal rozhodnutie vo veci samej bez toho, aby umožnil účastníkovi vyjadriť sa pred rozhodnutím, ide o procesné pochybenie správneho orgánu a teda o takú vadu, ktorá môže mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Posúdenie súdu v preskúmvacom konaní, či takéto procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou, ktorá spôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, je podmienené konkrétnymi okolnosťami toho ktorého prípadu.

Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu je zrejmé, že žalobca svojim podaním - žiadosťou o zaslanie spisu obsahujúceho podklady rozhodnutia, prejavil aktívny záujem využiť svoje právo podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, spôsobu ich zistenia a navrhnúť ich doplnenie so znalosťou týchto podkladov.

Postup, ktorý v danom prípade zvolil prvostupňový správny orgán, keď listom zo dňa 9. marca 2012 oznámil žalobcovi ako účastníkovi konania ukončenie zisťovania stavu veci a obstarávanie pokladov s

výzvou na podanie vyjadrenia v určenej lehote s poukazom na jeho právo sa oboznámiť s podkladmi na vydanie rozhodnutia, pričom táto výzva sa vzťahovala k 21 prvostupňovým správny konaniam, vzhľadom na konkrétne okolnosti daného prípadu sa javí odvolaciemu súdu za formalistický a arbitrárny, ktorý je v zjavnom rozpore s cieľom sledovaným zákonodarcom v právnej úprave ustanovenej v § 3 ods. 2 v spojení s § 33 ods. 2 správneho poriadku a v neposlednom rade v právnej úprave ustanovenej v § 32 v spojení s § 46 správneho poriadku. Uvedeným postupom prvostupňový správny orgán odňal žalobcovi ako účastníkovi správneho konania právo na konanie pred iným orgánom Slovenskej republiky v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Zákonodarca v právnej norme § 23 ods. 1, 4 správneho poriadku ustanovuje, že účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom.

Správny orgán poskytuje kópie spisov za úhradu materiálnych nákladov spojených so zhotovením kópií, zadovážením technických nosičov a s ich odoslaním.

Z citovanej právnej úpravy vyplýva, že zákonodarca zveril do kompetencie správneho orgánu možnosť poskytnúť kópiu spisov účastníkom konania a ich zástupcom. Právo účastníka na poskytnutie kópií dokladov tvoriacich podklad pre vydanie rozhodnutia (kópia administratívneho spisu) nie je možné vykladať tak, že právo na poskytnutie kópie spisov mu vzniká len pri realizácii jeho práva nazerať do spisu. Takýto výklad je v zjavnom rozpore nielen s gramatickým výkladom uvedenej právnej normy, ale predovšetkým s jej logickým výkladom sledujúcim úmysel zákonodarcu zistiť skutočný stav veci v súčinnosti s účastníkmi konania vyjadreným v ustanovení § 3 ods. 2 správneho poriadku - „povinnosť správneho orgánu postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, (zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka) a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy", za účelom zistenia skutočného stavu veci (materiálnej pravdy) v súlade s § 32 a § 46 správneho poriadku.

Taktiež z právnej úpravy ustanovenej v § 33 ods. 2 správneho poriadku vyplýva povinnosť správneho orgánu dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Materiálnym predpokladom naplnenia zákonného práva v zmysle uvedenej právnej úpravy je reálna možnosť, na základe ktorej účastník konania môže svoje právo uskutočniť. Skutočnosť, či správny orgán splnil povinnosť vyplývajúca mu z tejto právnej úpravy, ako aj možnosť využitia uvedeného zákonného práva účastníkom konania, sa posudzuje na základe konkrétnych okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu danej veci.

Vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci, keď v konaní bolo preukázané, že na základe výzvy správneho orgánu na oboznámenie sa s podkladmi pred vydaním rozhodnutia (hromadnej výzvy, čo samo osebe je v rozpore so zásadou súčinnosti v správnom konaní) účastník konania požiadal o zaslanie kópie spisov, pričom sídlo konajúceho správneho orgánu sa nachádza v Bratislave a účastník konania má sídlo v Tulčíku a jeho právny zástupca v Košiciach, nič nebránilo konajúcemu správneho orgánu žiadosti žalobcu vyhovieť, keďže poskytnutie kópie spisov zákonodarca nevyklučuje a súčasne povinnosťou správneho orgánu je postupovať v súlade so zásadami správneho konania a to v súčinnosti s účastníkmi konania, hospodárnosti konania a zistenie materiálnej pravdy vo veci.

Odvolací súd z uvedených dôvodov nemohol prihliadnuť na argumentáciu žalovaného správneho orgánu, že postup ministerstva v tomto správnom konaní bol v súlade s § 33 ods. 2 správneho poriadku s poukazom na to, že k porušeniu práv žalobcu by došlo zo strany ministerstva iba v prípade, ak by mu ministerstvo neumožnilo nahliadnuť do spisu alebo, ak by vydal vo veci meritórne rozhodnutie bez toho, aby účastník konania a zúčastnené osoby boli informované o ukončení dokazovania a o možnosti vyjadriť sa k zhromaždeným podkladom, v ktorej súvislosti poukázal na rozsudok najvyššieho súdu sp. zn.6Sžo 199/2010. V danej súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že najvyšší súd v uvedenom rozhodnutí konštatoval, že „účastník správneho konania má nielen právo navrhovať dôkazy, ale na

potvrdenie správnosti svojho tvrdenia, má súčasne aj povinnosť dôkazy správneho orgánu predkladať, nesplnenie si tejto povinnosti má za následok neunesenie jeho dôkaznej povinnosti podmieňujúcej výsledok konania a správny orgán v konaní môže pokračovať a teda vydať rozhodnutie, ak účastník sa svojho práva na vyjadrenie vyslovne vzdá alebo ostane nečinný. V danej veci však na základe skutkových zistení, vyplývajúcich z administratívneho spisu, bolo jednoznačne preukázané, že žalobca ako účastník správneho konania sa svojho práva na vyjadrenie nielenže nevzdal a nebol nečinný, ale výslovne písomne požiadal konajúci správny orgán, aby v súlade so zásadou súčinnosti mu doručil kópiu spisov za účelom možnosti sa k veci vyjadriť, predkladať dôkazy, resp. navrhovať dôkazy. Pokiaľ správne orgány oboch stupňov postupovali v konaní v rozpore so zásadou súčinnosti, takýmto postupom zaťažili svoje konanie takou vadou, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia, na ktorú skutočnosť je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Z uvedených dôvodov odvolací súd v danej veci dospel k záveru, že pokiaľ súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu zamietol, rozhodol vo veci vecne nesprávne a v rozpore so zákonom, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 220 zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím, podľa § 250j ods. 2, písm. c/, e/ O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Odvolací súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a s § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania, pretože v tomto konaní mal úspech. Žalobcovi priznal trovy právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby - prevzatie zastúpenia a príprava, podanie žaloby, odvolanie celkovo vo výške 485,25 € (jeden úkon právnej služby po 127,16 € podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 14 ods.1, písm. a/, b/ vyhl. č. 655/2004 Z. z. účinné v čase poskytnutia právnej služby + režijný paušál 7,63€ + 20% DPH spolu 161,75€). Nepriznal žalobcovi trovy právneho zastúpenia podľa uplatnenia jeho právnom zástupkyňou v odvolaní za podanie zo dňa 12. novembra 2012, pretože z uvedeného podania vyplýva, že týmto podaním sa právna zástupkyňa ospravedlnila z neúčasti na pojednávaní súdu a súčasne zaujala stanovisko k vyjadreniu žalovaného. Z obsahu a charakteru tohto podania nevyplýva, že by išlo o úkon v zmysle § 14 vyhl. č. 655/2004 Z. z..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.